

תת"ע 4604/12/22 - ישראל קוביץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4604-12-22 מדינת ישראל נ' קוביץ
תיק חיצוני: 60152350165

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	ישראל קוביץ
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 03.01.2023.

1. המבקש קיבל לידיו דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 60152350165 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 29.09.2021, של נהיגה ברכב בדרך שאינה עירונית המסומנת בתמרור 426 במהירות של 138 קמ"ש העולה על המהירות של 90 קמ"ש בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.
2. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪. המבקש כפר בעבירה וטען כי יש לו הוכחות לכך.

טענות המבקש

3. לטענת המבקש הוא נעדר מהדיון כיון שלא קיבל הודעה על תאריך הדיון.
4. עוד טען המבקש כי בבדיקה סתמית שערך באתר הממשלתי התברר לו כי מועד הדיון עבר וכי ניתן פסק דין בהיעדרו.

טענות המשיבה

5. המשיבה צרפה לתגובה אישור מסירה על פיו בתאריך 19.09.2022 נשלח למבקש זימון לדיון וזאת בהמשך

לבקשתו להישפט, באמצעות דואר רשום וזאת לכתובתו הרשומה של המבקש במשרד הפנים ודבר הדואר חזר כ"לא נדרש".

6. לעניין עיוות הדין טענה המשיבה, כי לא הונחה תשתית שאכן ייגרם שיגרם לנאשם עיוות דין וזאת אף בהתחשב בכך שבית המשפט הטיל על המבקש, לפנים משורת הדין, את הקנס המקורי.

דין

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדין וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקשת

11. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

עמוד 2

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

12. משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו 21.05.17), עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.04.18), רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.01.15)).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

13. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדין נשלחה לכתובתו של המבקש "הושע 10/5 בני ברק 5136422", והוחזר בציון ההערה "לא נדרש".

14. דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבקש, כלומר, מדובר במצב בו ההודעה לסור לסניף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתובתו של המבקש אך הוא לא ניגש לקבלה. במצב מעין זה ייחשב המבקש כמי שההודעה הומצאה לו כדין ועליו הנטל להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו (עפ"ת 20229-12-17 **חזן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 2.01.18) ורע"פ 3698/17 **יוספוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.05.17)).

15. המבקש לא טען שכתובתו שונה מהכתובת אליה נשלחה ההזמנה לדין ואף לא עמד בנטל הנדרש להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

16. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.4.2018)).

17. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.5.2018)).

המבקש כפר במיוחד לו.

18. הלכה היא כי אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך גם אם היה המשיב מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזיהרות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל (14.4.2002), רע"פ 1773/04 אלעזר אסמעיל נ' מדינת ישראל (23.2.2004)). טענתו של המבקש במיוחד לו הינה כללית ואינה כוללת אסמכתאות לביסוסה ולהוכחתה.

19. אף העונש שהוטל על המבקש, תוך שנלקח בחשבון עברו התעבורתי, לא רק שאינו חורג מהענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע המבקש, אלא שהוא ניתן לפנים משורת הדין, תוך שהוא מקל עם המבקש.

לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. בנסיבות העניין אף לא ראיתי מקום לקיים דיון בבקשה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.